

Jeg husker en helt fantastisk tur til stranden. Nec gennem Ulvedalen og den vej. Som i sin tid med Else. Der er stejle skrænter, men de lader sig forcere. Men Gimle stavrer stadig af sted deroppe, med dybet under sig og himmelrummet over. Det er så dansk, med næsen i sky, så megen luft den da kan tage ind, gummistøvler og så dette umådelige gåpåmod, lige til en Dreyerfilm.

Han har en Nimbus, en rød Nimbus årgang 1937. Og på den røde Nimbus kører vi nu et par gange om ugen de små tyve kilometer til Holstebro for at købe ind hos den lokale pusher på AP. Læseplanen bliver revideret og Marx skiftet ud med den endnu unge Søren Krarup og *Tidehverv*.

Det er omkring det tidspunkt, han begynder at svede. På den ene side har han sine rygevenner. på den anden en temmelig streng lærer udi den krarupske dogmatik i en vis Johnny Madsen. Jeg kender ikke Johnny Madsen, kun af udseende, når han med kraven oppe om ørerne som en anden gangster, har er en lømmel, leger kispus med Gimle, kommer og afhenter ham.

Gimle tror, han formår at holde tingene adskilt. det er han fuldstændig overbevist om, rygning for sig og Krarup for sig, men den går ikke.

Som hashpiben må være inden for rækkevidde. således må også spørgsmålet om det eksistentielle valg finde sin løsning. Oveni kommer nu problemer med motorcyklen og fremskaffelse af de originale dele.